

Sygn. akt III Cz 9/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 lutego 2015 r.

sprawy z wniosku G. K.

z udziałem A. K.

o zmianę kontaktów z małoletnim D. K.

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 3 października 2014 r., sygn. akt III Nsm 208/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 9/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił wniosek uczestniczki A. K. o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci zaliczki na poczet opinii biegłego w kwocie 500 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że uczestniczka osiąga miesięczny dochód w kwocie 1.680 zł brutto, otrzymuje alimenty na małoletniego syna w kwocie 650 zł, nadto jest współwłaścicielką nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego, a gospodarstwo domowe prowadzi wspólnie z rodzicami, którzy ponoszą część kosztów utrzymania. Sytuacja majątkowa uczestniczki pozwala zatem na poniesienie kosztów sądowych w kwocie 500 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła uczestniczka, domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie wniosku. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła sprzeczność ustaleń Sądu z materiałem dowodowym dotyczącym sytuacji majątkowej uczestniczki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie uczestniczki nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (tj. Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 z póź. zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi zatem pomoc państwa dla osób, które ze względu na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc powinien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby oszczędności te okazały się niewystarczające - może zwrócić się o pomoc państwa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1984 r., sygn. II CZ 104/84, LEX nr 8623).

Sytuację majątkową osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych ocenia się w kontekście wszystkich okoliczności jej stanu rodzinnego, majątku, dochodów i źródeł utrzymania. O istnieniu przesłanek zwolnienia od kosztów sądowych decyduje nie tylko wysokość dochodów wnioskodawcy oraz rozmiar usprawiedliwionych potrzeb jego rodziny, lecz także jego ogólny stan majątkowy.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że poniesienie kosztów sądowych w kwocie 500 zł przez skarżącą nie pozbawi jej środków do koniecznego utrzymania. Wnioskodawczyni łącznie uzyskuje miesięcznie z tytułu wynagrodzenia za pracę i alimentów dochód w wysokości około 1.900 zł netto. Z przedłożonego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, że prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z rodzicami, którzy również ponoszą koszty utrzymania mieszkania. Wydatki związane z

Sygn. akt III Cz 9/15

- 2 -

utrzymaniem, przy uwzględnieniu wszystkich podanych przez nią kosztów, zamykają się w kwocie 1.635 zł. Nie przekraczają zatem uzyskiwanych dochodów, co pozwala na poczynienie oszczędności które zresztą uczestniczka posiada w kwocie około 900 zł. Dodatkowo uczestniczka posiada majątek w postaci udziału wynoszącego 1/2 w prawie własności lokalu mieszkalnego.

Na marginesie wskazać należy, że niezasadnie uczestniczka powołuje się na fakt, że nie zainicjowała postępowania o uregulowanie kontaktów i bierze w nim udział z konieczności. Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychologa w toku postępowania nastąpiło na wniosek uczestniczki, a zatem zgodnie z art. 130⁴ § 1 k.p.c. to na uczestniczkę ciąży obowiązek uiszczenia zaliczki na pokrycie kosztów czynności, o której podjęcie wносиła.

Reasumując, brak było zatem przesłanek do zastosowania wobec skarżącej instytucji zwolnienia od kosztów sądowych. Sąd Rejonowy dokonał bowiem prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie wyprowadził właściwe wnioski, które Sąd Okręgowy w całości podziela. Skoro sytuacja majątkowa uczestniczki pozwala na poniesienie przez nią kosztów sądowych w kwocie 500 zł, to słusznie Sąd Rejonowy na podstawie art. 102 u.k.s.c. oddalił wniosek uczestniczki o zwolnienie od tych kosztów.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd Odwoławczy, w pełni podzielając zaskarżone postanowienie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda